

رکعت

مجموع قیام، رکوع و سجود را رکعت گویند. از عنوان رکعت در باب **صلات** سخن گفته‌اند.

فهرست مندرجات

- ۱ - تحقق رکعت
- ۲ - شک در دو رکعت اول
- ۳ - درک یک رکعت از آخر وقت
- ۴ - پیوستن به جماعت در رکوع
- ۵ - پانویس
- ۶ - منبع

تحقق رکعت

در تحقق رکعت به قیام، رکوع و دو سجده تا برداشتن **پیشانی** از سجده دوم، شک و اختلافی نیست؛ لیکن به کمتر از آن **اختلاف** است. مجموع افعال از قیام تا برداشتن **سر** از سجده دوم؛ مجموع افعال از قیام تا اتمام ذکر واجب سجده دوم؛ مجموع افعال از قیام تا گذاشتن **پیشانی** بر **محل سجود** در سجده دوم و مجموع افعال از قیام تا رکوع، چهار قول در **مسئله** است. قول نخست، مشهور است.^{[۱][۲]}

شک در دو رکعت اول

هرگاه متعلق شک در **نماز**، دو رکعت نخست باشد، **شرط صحّت** شک و عدم وجوب **اعاده نماز**، وقوع آن پس از اتمام دو رکعت است و در صورت عروض شک پیش از اتمام رکعت دوم، نماز **باطل** می‌شود؛ لیکن در اینکه اتمام رکعت به چه چیز **تحقق** می‌یابد اختلاف است که بدان اشاره شد.^{[۳][۴][۵]}

درک یک رکعت از آخر وقت

درک یک رکعت از **آخر وقت**، به منزله درک تمامی رکعات نماز در وقت است. بنابر این، کسی که تنها به اندازه یک رکعت، زمان دارد، باید نماز را به **تیت ادا** بگذارد. در اینکه **ادراک** رکعت با چه چیز تحقق می‌یابد، اختلاف یاد شده در این جا نیز جاری است.^{[۶][۷][۸]}

پیوستن به جماعت در رکوع

بنابر **قول مشهور**، پیوستن به **جماعت** و **اقتدا** به **امام** در حال **رکوع**، ادراک یک رکعت به شمار می‌رود.^[۹]

پانویس

- [↑] بحرانی، یوسف، الحدائق الناضرة، ج۹، ص ۲۲۶-۲۲۷
- [↑] نجفی جواهری، مجدحسن، جواهر الکلام، ج۱۲، ص ۳۳۷-۳۴۰
- [↑] عاملی، مجد بن مکی، ذکری الشیعة فی احکام الشریعة، ج۴، ص ۸۰
- [↑] موسوی عاملی، مجد، مدارک الأحکام، ج۴، ص ۲۵۷
- [↑] حسینی عاملی، جواد، مفتاح الکرامه، ج۶، ص ۱۵۱۹
- [↑] مصابیح الظلام، ج۵، ص ۵۱۵-۵۱۸
- [↑] قمی، ابوالقاسم، غنائم الأيام فی مسائل الحلال و الحرام، ج۲، ص ۱۸۸
- [↑] نجفی جواهری، مجدحسن، جواهر الکلام، ج۷، ص ۲۵۷
- [↑] نجفی جواهری، مجدحسن، جواهر الکلام، ج۱۳، ص ۱۴۶

